

Homosexualita

Vysvětlující text k petici proti zákonu o registrovaném partnerství

Přestože homosexualita byla až na pár řídkých výjimek vždy považována za jeden z druhů deviace a nepřirozeného chování (a právě proto i používána – asyrská, řecká... magie), pozorujeme dnes odklon od tohoto přesvědčení a naopak zdůrazňování její přirozenosti. Toto se neděje na základě jakýchkoli nových poznatků z psychologie, biologie, popř. teologie, potvrzujících oprávněnost této změny. Naopak většinou předních odborníků homosexualita byla a je považována za léčitelnou sexuální deviaci stejně jako např. fetišismus. K tvrzení, že homosexualita je přirozená (v rozporu s biologickou stavbou člověka) a dobrá, je stejně málo důvodů jako např. pro uznání, že pedofilie je normální.

Myslím, že v této otázce je mnohem prospěšnější nesnažit se deklarovat, že homosexualita je „normální“, ale spíše v souladu s odbornými stanovisky uznat, že se jedná o poruchu, která je léčitelná.

PRVNÍ MÝTUS – VROZENÁ ORIENTACE

Přestože se čas od času objevují senzacivní informace ohledně genetické podmíněnosti homosexuality (1), vždy se doposud jednalo o dezinformaci zaviněnou většinou chybnou interpretací seriálních výzkumů. Často medializovaný příklad homosexuálních dvojčat ve světle britských výzkumů ohledně geneticky identických dvojčat, z nichž jedno je homosexuální a druhé heterosexuální (2), těžko obstojí.

Podle Freuda je každý člověk ve svém jádru sexuálně nevyhraněný, avšak jedna tendence většinou převládá, a to vlivem psychogenních faktorů. Existují dva základní druhy homosexuality:

I. Získaná – svedení v mladém věku, slabší otec, přísná matka, nebo naopak přílišné připoutání k matce, neléčená traumata a následná fixace na jedince stejného pohlaví (pocit ochrany, blízkosti,...)

II. „Vrozená“ – u mužů je způsobena nedostatkem mužských hormonů, ti se pro svou zženštilost často v mládí stávají obětí svedení. Tento faktor však není nikdy determinující, ale pouze motivující. U žen se projevuje většinou u maskulinoidních typů, které nejsou spokojeny se svou rolí ženy a chtějí hrát roli muže. Lásky homosexuálů nebývá trvalá, je výrazně libidinózní, vede k promiskuitě a ke ztrátě charakteru.³

Identita pohlaví u člověka zjevně závisí v největší míře na tom, zda je dítě vychováno jako děvčátko, nebo jako chlapec, i když je to třeba v rozporu s jeho biologickým pohlavím. Jakmile byla identita jednou ustavena, nelze ji již snadno zvrátit, a ve věku pěti let je již obvykle pevně zakotvena. V tomto období si dítě vytvoří sebeobraz ztotožněním s jedním nebo druhým pohlavím. Člověk má velkou schopnost nápodobu a nejmocnějším výukovým nástrojem je příklad rodičů.⁴ Tomuto faktu by měla být zvláště věnována pozornost zákonodárci při posuzování návrhu zákona o „partnerském soužití“.

Jestliže by homosexualita byla determinována na základě genetické výbavy, nebylo by možno tuto orientaci změnit, stejně jako je nemožné změnit barvu očí či vlasů, což je ovšem v rozporu s terapeutickou praxí – viz druhý mýtus.

DRUHÝ MÝTUS – NEMOŽNOST ZMĚNY

V masmédiích často slyšíme, že homosexualita je vrozená, a tedy neměnná. Pokud by tomu tak bylo, jistě by ji nebylo možno změnit, stejně jako není možno měnit barvu očí či kůže. Ve skutečnosti však nezaujatý výzkum, probíhající více jak půl století, potvrdil, že homosexualita může být změněna (i přesto, že je v některých případech hluboce zakořeněná a zdaleka se nejedná o jednoduchou volbu), a to nikoli pouze na bisexualitu, ale na vyhraněnou heterosexuální. Úspěšnost sice není v praxi sto procentní, ale je zde nepopíratelná úspěšnost. To dává naději k očekávání, že podpora výzkumu v této oblasti může úspěšnost ještě zvýšit.

Dezinformace ohledně neměnnosti sexuální orientace, šířená některými homosexuálními kruhy, je velmi destruktivní a demotivující pro ty, kteří by rádi podstoupili terapii, stali se vyhraněnými heterosexuály a žili plnohodnotným životem¹⁴. Je smutné, že masmédiá často díky falešnému „sentimentu“ tyto ničím nepodložené názory zesilují. Lze těžko odhadnout, kolika stovkám a tisícům lidí je takto brána naděje a tím prakticky znemožňována léčba.

ZÁVĚR

Je škoda, že za „práva“ homosexuálů se staví nejvíce heterosexuálně vycházející z dvou základních omylů:

1. Homosexualita je geneticky podmíněná.

2. Homosexualita je neměnná.

Ani jeden z těchto dvou předpokladů není ničím podložen a současné vědecké výzkumy tento předpoklad spíše zpochybňují.

Existují dvě skupiny lidí, kteří jsou těmito mýty poškozeni:

1. Velký počet homosexuálů, kteří se chtějí zbavit své homosexuální orientace a založit pravou rodinu.

2. Vyrůstající mladá generace, která díky upadající „instituci“ rodiny je ve velkém nebezpečí, že nebude schopna nalézt vlastní identitu, do které samozřejmě patří i sexuální orientace. V případě, že naše děti nebudou správně informovány ohledně léčby homosexuality a o jejím původu, mnoho

AUTOR	M ETODA	PO ÈET VYLÉÈENÝCH	ÚSP IŠNO ST V %
A . Freud ⁵	psychoanalýza	8	50 %
O veseý ⁶	psychoanalýza	3	100 %
Schwartz et al ⁷	psychoterapie	54	65%
M ayerson et al ⁸	psychoterapie	19	47%
B ieber ⁹	psychoanalýza	106	27%
E lliis ¹⁰	psychoterapie	28	64%
Ross et al ¹¹	psychoterapie	15	73%
M onroe et al ¹²	psychoterapie	7	57%
van den A ardweg ¹³	psychoterapie	101	65%
CELKEM			52%

Jarní zasedání kolegia HLI-CS

Jak už se stává tradicí, setkali se zástupci organizací spolupracujících při aktivitách na ochranu lidského života v rámci HLI-CS v obnoveném poutním kostele u Panny Marie Ochránkyně nenarozených ve Zlatých Horách. Jarní zasedání kolegia HLI-CS tak od zprovoznění poutního domu mohla být obohacena o duchovní rozměr. V dnešním konfliktu zmítaném světě více než kdy jindy markantně vyplývá na povrch potřeba Boží ochrany a pomoci pro každé lidské snažení.

Zástupci z různých koutů naší republiky přišli poděkovat Panně Marii za všechny milosti, které v uplynulém roce jejich práci provázely, a v prosebné modlitbě se spojili především k vyžádání moudrosti a Boží ochrany pro zastupitelské sbory vzdorující opakovaným náporům zla. Netýká se to jen našeho parlamentu, kde na právě probíhajícím zasedání byl dokonce s podporou vlády zařazen do programu návrh zákona o registrovaném partnerství homosexuálů. Vždyť podobné snahy jsou koordinovaně hlášeny mj. i ze Slovenska nebo z Paříže, kde nedávno proběhla 100 000 demonstrace proti obdobnému návrhu zákona. Z Evropského fóra organizací pro život dokonce přišla zpráva o nové kampani atakující Evropský parlament s cílem legalizace potratové pilulky RU-486. Je to jistě návaznost na systematický tlak Clintonovy administrativy nutilí Federální ústav pro potraviny a léčiva (FDA) k povolení RU-486 do distribuce.

S přihlédnutím k aktivizaci feministických skupin u nás (z nichž zejména Gender studies dlouhodobě přes opakované odmítnutí pracuje stejným směrem), politickým konstelacím a tzv. „blbým náladám“ naší čím dál lhostejnější veřejnosti by se mnohé úsilí vzdorovat těmto tlakům mohlo zdát beznadějně. Nicméně jak opakovaně zdůraznil nově ustanovený rektor poutního kostela, P. Stanislav Lekavý, u Boha není nic nemožného. Také zkušenosti našich aktivistů ukazují, že díky pomoci Boží stačí jen málo k tomu, aby se mnohamilionové, ba miliardové částky vynakládáné na různé kampaně syndikátem smrti minuly účinkem. Bez prostředků, vysmívání jako don Quijotové a vzdor mediálním blokádám, různým formám šikanování, s pomocí obětavých lidí dokázali nejen do plné krásy znovu vystavět do vzduchu vyhozený, se zemí srovnaný poutní kostel, ale i účinně pomáhat, kde je třeba, a zvrátit nepříznivý vývoj v řadě případů.

Přítomně silně oslovila vzpomínka rektora P. Lekavého na jeho životní cestu ke kněžství, která byla na den přesně 50 let po jeho zatčení korunována primicí loni v září. Jeho úvahy nad slovy Matky Terezy, že člověk nemá fušovat do Božího plánu, nad bezradností, když stál uprostřed cihel, vápna a pisku v místech dnešního obětinného stolu bez představy, kde vžit potřebné miliony na dostavbu započatého díla, i krásné úvahy bývalého ekonoma Rudných dolů nad ekonomikou Boží lásky není

možno jen tak zapomenout. Opravdu velká naděje je v tom, když víme, že Bůh je mnohem velkorysejší než člověk, kterému se vyplatilo vykutat celou tunu hlušiny, aby získal jen pouhé 4 gramy zlata. Stačí jen troška dobré vůle v srdci člověka, aby milosrdný Pastýř pro něj přišel a nabídl mu cestu z houští, ve kterém se dusí. Musíme se trošku přičinit, ba někdy se hodně zapotíme, než přijdeme na správný směr, ale pak s Boží pomocí jde vše tak, jak by nikdo nečekal. I sám Kristus poznal tíhu pochybnosti, výsměchu a odsouzení od čelných náboženských i politických představitelů. I sám Kristus pronesl slova: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil. (Slova, která jsou klíčem k pochopení výšky ceny, která musela být Bohem zaplácena za naše vykoupění.) A je velkou životní zkušeností, že díla Bohem vysoce ceněná jsou provázána velkými protivenstvími. Proto není třeba ztrácet naději, proto stojí za to vytrvat, proto zazněla slova díky všem, kdo jakýmkoliv způsobem podpořili hnutí pro život u nás ať už modlitbou, obětováním svých trápení na tento úmysl, či bezprostřední aktivní činností.

Poděkování patří těm, kdo přes různé svízele přispívají k burcování naší společnosti z le-targie třeba jako zvonící při tradičním vyzvánění na svátek Mláďátek betlémských, osvětovou či charitativní činností i zodpovědnou občanskou angažovaností. Není třeba podceňovat význam podpisových akcí. Vždyť právě i díky jim se podařilo odvrátit mimo jiné dokonce 2x riziko zavedení RU-486 i jeho výrobu u nás, zákon o registrovaném partnerství loni, stažení snah o legalizaci eutanazie předloni, povinnou sexuální výchovu amerického typu atd., atd. Přes snahy o vytlačení seriózních lidí z veřejného života je třeba vytrvat a nepodceňovat i zapojení do politických struktur, kde jinak každé uvolněné místo využijí exponenti jiných zájmových skupin a v rámci demokratických mechanismů rozhodují.

Je to sisyfovská práce, neustálý střeh a velmi náročné zodpovědné uvažování vyžadující úsilí, protože protivník stále zkouší znovu a znovu, zda jsme neusnuli. K tomu je třeba síly darů Ducha svatého, k tomu je třeba ochrany mocné přímlyvkyně, Matky Boží Panny Marie. Proto kolegium HLI-CS nejen děkuje všem příznivcům za podporu, vítá, že k tradičním křížovým cestám na první pátek v měsíci byly zavedeny pravidelné bohoslužby v poutním kostele Panny Marie Ochránkyně nenarozených vždy v 15 hod. v neděli a současně vyzývá všechny, komu není lhostejné ničení Stvořitelova díla, aby se jakýmkoli z výše zmíněných způsobů zapojili do Sítě života. Sepjaté ruce mohou v každé farnosti vytvořit její očko tak, jak to doporučil Sv. otec na římském Kongresu o rodině na podzim 1996.

-fam-

HOMOSEXUALITA – pokračování

z nich nikdy nenalezne cestu ze situace, kterou často nenávidí a neví si s ní rady.

Přijetím zákona o partnerském soužití společnost pouze potvrdí odsuzující rozsudek pro tyto občany, neboť jim bude vnučena homosexualita jako zdravý model chování bez motivace ke změně.

Radim Ucháč

Email: uchac@atlas.cz

Poznámky:

1. Např. „Research Points Toward a Gay Gene“, The Wall Street Journal, 16 July 1993.
2. M. King and E. McDonald, „Homosexuals Who Are Twins: A Study of 46 Proband“, British Journal of Psychiatry 160:407-409 (1992).
3. Podle A. Beneše OP, „Morální teologie“ (Praha: Krystal OP, 1994).
4. Knihu mám k dispozici a na dotaz rád zašlu. Název knihy: „Prvních sedm let života“.
5. A. Freud, „Some Clinical Remarks Concerning the Treatment of Male Homosexuality“, The International Journal of Psychoanalysis 30, p. 195.
6. L. Ovesey, „Homosexuality and Pseudohomosexuality“ (New York: Science House, 1969).
7. M. F. Schwartz and W. H. Masters, „The Masters and Johnson Treatment Program for Dis-

tified Homosexual Men“, American Journal of Psychiatry 141, pp. 173-181.

8. P. Mayerson and H. Lief, „Psychotherapy of Homosexuals: A Follow-Up Study“, in Sexual Inversion: „The Multiple Roots of Homosexuality“, J. Marmor, ed. (New York: Basic Books, 1965).
9. I. Bieber et al., Homosexuality: „A Psychoanalytic Study of Male Homosexuals“ (New York: Basic Books, 1962).
10. A. Ellis: „Effectiveness of Psychotherapy with Individuals Who Have Severe Homosexual Problems“, Journal of Consulting Psychology 20, pp. 191-195.
11. M. Ross and F. Mendelsohn: „Homosexuality in College“, AMA Archives of Neurological Psychiatry 80 (1958), pp. 253-263.
12. R. R. Monroe and M. L. Enelow: „The Therapeutic Motivation in Male Homosexuality“, American Journal of Psychotherapy 14 (1960), pp. 474-490.
13. G. van den Aardweg: „On the Origins and Treatment of Homosexuality: A Psychoanalytic Reinterpretation“ (Westport, Conn.: Praeger, 1986)
14. Dr. Reuben Fine: „Psychoanalytic Theory“, „Male and Female Homosexuality: Psychological Approaches“, Louis Diamant, ed. (Washington, DC: Hemisphere Publishing Corporation, a subsidiary of Harper and Row Publishers, Inc., 1987), p. 84.